

Geachte Minister H. Crevits van Onderwijs,

Geachte kabinetsmedewerker R. Misseeuw,

In uw antwoord stelt u: *“Ontwikkelingsdoelen zijn doelen waarop elk kind in elke basisschool recht heeft. Om dit recht veilig te stellen zijn de scholen verplicht om een inspanning te leveren om deze ontwikkelingsdoelen te realiseren. De inspectie controleert of de scholen hun werk doen.”* Dit gaat echter in tegen het door de Belgische staat geratificeerde **Verdrag inzake de Rechten van het Kind**. De Staat is immers **subsidiar** tegenover de ouders of de verantwoordelijke voor de opvoeding van het kind.

Reeds in de preambule, maar uitdrukkelijk in *artikel 5* en ook elders wordt gesteld dat de Staat de verantwoordelijkheden, rechten en plichten van de ouders moet respecteren. Het primaire recht van het kind berust dus bij de ouders, die subsidiar – dus op **hun** uitdrukkelijk verzoek – aan scholen kunnen vragen om hen bij te staan. Beide ouders zijn de eerste verantwoordelijken en de Staat moet hen bij deze taak ondersteunen (*artikel 18*). Meer nog, de Staat moet passende maatregelen tegen alle vormen van **lichamelijk of geestelijk geweld**, letsel of misbruik, lichamelijke of geestelijke verwaarlozing of nalatige behandeling, mishandeling of exploitatie, **met inbegrip van seksueel misbruik** nemen (*artikel 19*).

Uit *artikel 20* blijkt duidelijk dat de Staat rekening moet houden met de etnische, **godsdienstige en culturele achtergrond van het kind**. Dit betekent concreet dat een Parlement geen ontwikkelingsdoelen mag formuleren, die hiertegen ingaan. Het Parlement moet de openbare orde regelen, maar moet zich niet mengen in de opvoeding door de ouders, zolang de rechten van het kind niet geschaad worden.

In *artikel 32* wordt uitdrukkelijk gesteld dat het kind moet worden beschermd tegen **economische exploitatie** die **de opvoeding van het kind zal hinderen**, of **schadelijk** zal zijn voor de gezondheid of de lichamelijke, geestelijke, intellectuele, **zedelijke** of maatschappelijke **ontwikkeling van het kind**.

Sensoa is geen expert maar een ideologische organisatie die zichzelf die titel heeft toegeëigend. Het is verbazend dat u niet antwoordt op de verwijzing naar ‘sexting’, het sturen van seksueel getinte sms’jes met naaktfoto’s als iets spannends, onschuldigs, het kan pit brengen in je relatie. In feite doet Sensoa aan schaamteloze economische exploitatie, omdat deze organisatie de kinderen gebruikt als koopwaar, waarmee ze bij de minister (en de farma-industrie) subsidiegeld krijgt om haar ideologie te verspreiden!

Als afdeling van de wereldwijd grootste abortus- en anticonceptielobby IPPF, wil de vrijzinnige organisatie Sensoa immers de desastreuze 'verworvenheden' van de seksuele revolutie van de jaren '60-'70 nu ook in de basisschool, zelfs bij kleuters implementeren.

Als u verwijst naar de zgn. standaarden die door de WHO zijn opgesteld, kan worden vastgesteld dat deze tekst vaak evidence based informatie met ideologische informatie mengt, terwijl de inhoud wordt gepresenteerd als feitelijk en wetenschappelijk, maar dit niet is. Over deze standaarden, bestaat immers **geen** internationale wetenschappelijk consensus. Het is een groep gelijkgezinden, inclusief de universiteit van Gent (met politici Dr. De Sutter en Dr. Temmerman) die erin geslaagd is via decennialang lobbywerk op de hoogste regionen (Verenigde Naties) de idee van een '*nieuwe behoefte*' en eigen programma's door te drukken. De 'expertengroep' is immers samengesteld uit uitsluitend medewerkers geassocieerd met IPPF, wereldwijd de grootste promotor van vrije seks, anticonceptie, abortus en zogenaamde halebirechten, gesteund door de farma-industrie. Overigens blijkt uit hun eigen 'wetenschappelijke' publicaties, dat ze niet eens hun eigen programma's hebben geëvalueerd. Nu pas zijn ze op zoek naar een evaluatie-instrument¹, terwijl de werkelijke cijfergegevens voor de hand liggen: bijvoorbeeld de beschikbare cijfers in de VS. Het aantal kinderen buiten het huwelijk geboren is van 2,3% in 1960, toegenomen tot 40% in 2007; het aantal huwelijken is van 74% gedaald tot 48%; het aantal alleenstaande moeders is van 3 miljoen in 1970 gestegen tot 10 miljoen in 2000, alleenstaande vaders van 393.000 tot 2 miljoen (emancipatie?); het aantal soa's van 2 in 1960 naar minstens 50 in 2002; 54% van de vrouwen die aborteerden gebruikten anticonceptie in de maand dat ze zwanger werden. (1 Ketting E. et al. (2016): Personal Opinion: Evaluation of holistic sexuality education: A European expert group consensus agreement. The European Journal of Contraception & Reproductive Health Care. 21/1:68-80)

In ons eigen Vlaanderen vinden we eenzelfde trend met een toename van echtscheidingen, abortussen, soa's, depressies, suïcides (ook op jonge leeftijd), ...

Het is duidelijk, in dergelijke delicate materie kunnen enkel ouders beslissen wat ze aan hun kinderen willen leren, maar mag de overheid zich niet bemoeien! Het gaat hier om de menselijke waardigheid, zeker i.v.m. seksualiteit. Als overheid hebt u niet het recht om door de inspectie gecontroleerde ontwikkelingsdoelen op te leggen aan het onderwijs, laat staan aan ouders, zeker niet als deze worden ingefluisterd door de ideologen van de abortus- en seksindustrie.

In uw antwoord stelt u verder overtuigd te zijn dat er in het belang van de kinderen het best wordt samengewerkt tussen scholen en ouders. Ook **dit is subsidiair**, wat betekent dat de ouders wel aan de school hierrond vragen mogen stellen, maar dit niet door de school (i.c. de overheid via haar inspectie) aan de ouders mag worden opgelegd! Het gezin en de maatschappij hebben zeker een elkaar aanvullende taak in de handhaving en de bevordering van het welzijn van alle mensen en van ieder mens. Maar de maatschappij en meer in het bijzonder de Staat moeten de preambule van het **Verdrag inzake de Rechten van het Kind** respecteren en erkennen dat het gezin een eigen recht

geniet en zich dus houden aan het beginsel van de subsidiariteit. Krachtens dit beginsel kan en mag de Staat aan de gezinnen niet die taken onttrekken die zij even goed zelf of door vrije samenwerking kunnen vervullen. Het kan niet dat Sensoa, dankzij haar monopolie, met belastinggelden, gesteund door de Minister deze vrije keuze fruikt en uitsluitend haar eigen ideologie aanprijst: *“Een aantal organisaties benadert Vlaamse scholen met een voorlichtingsaanbod dat niet beantwoordt aan de kwaliteitscriteria voor goede relationele en seksuele vorming. Sensoa werkt daarom **niet** samen met deze organisaties.”* En uiteraard weet ook Sensoa dat hoe vroeger je kinderen losrukt van het ouderlijk gezag, hoe makkelijker je ze in je hedonistische fuik kunt vangen, waarbij seksueel misbruik via vroeg-seksualisering en schade aan de geestelijke en zedelijke of maatschappelijke ontwikkeling van het kind het gevolg zijn.

Om het duidelijk te stellen, wensen we dat Sensoa uit de scholen gebannen wordt en zich hooguit met de begeleiding van individuele gevallen op het verzoek van de ouders mag bezig houden.

Verdrag inzake de Rechten van het Kind

De Staten die partij zijn, eerbiedigen de verantwoordelijkheden, rechten en plichten van de ouders of, indien van toepassing, van de leden van de familie in ruimere zin of de gemeenschap al naar gelang het plaatselijk gebruik, van wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk zijn voor het kind, voor het voorzien in passende leiding en begeleiding bij de uitoefening door het kind van de in dit Verdrag erkende rechten, op een wijze die verenigbaar is met de zich ontwikkelende vermogens van het kind. (art. 5)

Het recht van het kind op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst, onderworpen aan de passende leiding van de ouders en aan de nationale wetten. (art. 14)

Het principe dat beide ouders gezamenlijk de eerste verantwoordelijken zijn voor de opvoeding van hun kinderen, en dat de Staat hen bij deze taak dient te ondersteunen. (artikel 18)

Om de toepassing van de in dit Verdrag genoemde rechten te waarborgen en te bevorderen, verlenen de Staten, die partij zijn, **passende bijstand** aan ouders en wettige voogden bij de uitoefening van hun verantwoordelijkheden die de opvoeding van het kind betreffen, en waarborgen zij de ontwikkeling van instellingen, voorzieningen en diensten voor kindverzorg. (artikel 18.2)

De Staten die partij zijn, nemen alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen en maatregelen op sociaal en opvoedkundig gebied om het kind te beschermen tegen alle vormen van **lichamelijk of geestelijk geweld**, letsel of misbruik, lichamelijke of geestelijke verwaarlozing of nalatige behandeling, mishandeling of exploitatie, **met inbegrip van seksueel misbruik**, zolang het kind onder de hoede is van de ouder(s), wettige voogd(en) of iemand anders die de zorg voor het kind heeft. (artikel 19.1)

U zou dus de passende maatregelen moeten nemen om Sensoa uit de scholen te weren. Of minstens of zij dat wel willen voor hun kinderen, zodat ze hun kinderen daar weg kunnen halen. Deze maatregelen ter bescherming dienen, indien van toepassing, doeltreffende procedures te omvatten voor de invoering van sociale programma's om te voorzien in de nodige

ondersteuning van het kind en van diegenen die de zorg voor het kind hebben, alsmede procedures voor andere vormen van voorkoming van gevallen van kindermishandeling zoals hierboven beschreven, en voor opsporing, melding, verwijzing onderzoek, behandeling en follow-up van zodanige gevallen, en, indien van toepassing, voor inschakeling van rechterlijke instanties

De staat moet niets opleggen, zeker geen eenzijdige ideologie rond seksualiteit aan kinderen opdringen, wat net het tegengestelde is wat in de kinderrechten staat.

De verplichting van de Staat om kinderen te beschermen tegen elke vorm van mishandeling door ouders of door andere personen die verantwoordelijkheid dragen voor de zorg voor het kind (met name de scholen), en om in verband hiermee preventieve maatregelen te nemen (tegen Sensoa) en behandelingsprogramma's op te zetten. (artikel 19)

Bij het overwegen van oplossingen wordt op passende wijze rekening gehouden met de wenselijkheid van continuïteit in de opvoeding van het kind en met de etnische, **godsdienstige en culturele achtergrond van het kind** en met zijn of haar achtergrond wat betreft de taal. (art.20 3)

Dit geldt a fortiori binnen het gezin.

1. De Staten die partij zijn, erkennen het recht van ieder kind op een levensstandaard die toereikend is voor de lichamelijke, geestelijke, intellectuele, **zedelijke** en maatschappelijke ontwikkeling van het kind. (art. 27.1)

2. De ouder(s) of anderen die verantwoordelijk zijn voor het kind, hebben de primaire verantwoordelijkheid voor het waarborgen, naar vermogen en binnen de grenzen van hun financiële mogelijkheden, van de levensomstandigheden die nodig zijn voor de ontwikkeling van het kind. (art. 27.2)

In de Staten waarin etnische of godsdienstige minderheden, taalminderheden of personen behorend tot de oorspronkelijke bevolking voorkomen, wordt het kind dat daartoe behoort niet het recht ontzegd tezamen met andere leden van zijn of haar groep zijn of haar cultuur te beleven, zijn of haar godsdienst te belijden en ernaar te leven, of zich van zijn of haar eigen taal te bedienen. (art. 30)

De Staten die partij zijn, erkennen het recht van het kind te worden beschermd tegen **economische exploitatie** en tegen het verrichten van werk dat naar alle waarschijnlijkheid gevaarlijk is **of de opvoeding van het kind zal hinderen**, of **schadelijk** zal zijn voor de gezondheid of de lichamelijke, geestelijke, intellectuele, **zedelijke** of maatschappelijke **ontwikkeling van het kind**. (art. 32.1)

Sensoa doet aan schaamteloze economische exploitatie, omdat ze de kinderen gebruiken als koopwaar, waarmee ze bij de minister geld krijgen om hun ideologie te verspreiden!

Het recht van het kind te worden beschermd tegen sexuele uitbuiting en sexueel misbruik, met inbegrip van prostitutie en betrokkenheid bij pornografie (art. 34)

Ontwikkelingsdoelen zijn doelen waarop elk kind in elke basisschool recht heeft. Om dit recht veilig te stellen zijn de scholen verplicht om een inspanning te leveren om deze ontwikkelingsdoelen te realiseren.

In dergelijke delicate materie kunnen enkel ouders beslissen wat ze aan hun kinderen willen leren, maar mag de overheid zich niet bemoeien! Het gaat hier om de menselijke waardigheid, zeker i.v.m. seksualiteit.

is ze er wel van overtuigd dat er in het belang van de kinderen het best wordt samengewerkt tussen scholen en ouders.

Ook dit is subsidiair en mag enkel door de ouders worden gevraagd aan de school, niet door de school aan de ouders worden opgelegd!

Het gezin heeft vitale en organische banden met de samenleving, omdat het er het fundament van is en haar voortdurend voedt door middel van zijn eigen dienst aan het leven. In het gezin worden immers de burgers geboren en in het gezin vinden zij de eerste school voor de maatschappelijke deugden die de ziel zijn van het leven en van de ontwikkeling van de maatschappij.

Het gezin en de maatschappij hebben zeker een elkaar aanvullende taak in de handhaving en de bevordering van het welzijn van alle mensen en van ieder mens. Maar de maatschappij en meer in het bijzonder de Staat moeten erkennen dat het gezin "een gemeenschap is die een eigen en oorspronkelijk recht geniet"; daarom hebben zij de zware plicht zich in hun betrekkingen met het gezin te houden aan het beginsel van de subsidiariteit.

Krachtens dit beginsel kan en mag de Staat aan de gezinnen niet die taken onttrekken die zij even goed zelf of door vrije samenwerking kunnen vervullen en moet hij het verantwoorde initiatief van de gezinnen zoveel mogelijk begunstigen en er om vragen. In de overtuiging dat het welzijn van het gezin een onmisbare en onvervreembare waarde vormt voor de burgerlijke maatschappij, moet de overheid al het mogelijke doen om aan de gezinnen alle hulp te verzekeren – economische, maatschappelijke, educatieve, politieke, culturele – die zij nodig hebben om aan al hun verplichtingen te voldoen.

Namens Comité Bezorgde Ouders en Grootouders